

MONIKA NEVOLOVÁ

GRADA

BEZ VÝMLUV!

JAK VYMAZAT AŽ, BY, ALE A KDYBY
ZE SLOVNÍKU A REALIZOVAT
TO, CO OPRAVDU CHCEME

KDYBYCH
MĚLA CO NA SEBE,
TAK BYCH S TEBOU
ŠLA...

ALE
PRÁVĚ MĚ
CHYTLA
MIGRÉNA...

AŽ
BUDU MÍT
VÍC ČASU,
JO?

!?!
...!

Děkuji Martinu Doležalovi za pomoc při zpracování dat dotazníku a za cenné rady při vzniku této knihy. Děkuji také všem, kteří mají s výmluvami četné osobní zkušenosti a podělili se o ně v rámci mého výzkumu. A speciální dík Miloši Mazalovi za kresby, kterými knihu opatřil.

MONIKA NEVOLOVÁ

BEZ VÝMLUV!

KDYBYCH
MĚLA CO NA SEBE,
TAK BYCH S TEBOU
ŠLA...

ALE
PRÁVĚ MĚ
CHYTILA
MIGRÉNA...

AŽ
BUDU MÍT
VÍC ČASU,
JO?

!?!

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

**Mgr. Monika Nevolová,
Martin Doležal**

BEZ VÝMLUV!

**Jak vymazat AŽ, BY, ALE a KDYBY ze slovníku
a realizovat to, co opravdu chceme**

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 5524. publikaci

Odpovědný redaktor Zdeněk Kubín
Ilustrace Miloš Mazal
Sazba a zlom Antonín Plicka
Návrh a zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 120
Vydání 1., 2014

Vytisklo TISK CENTRUM, s.r.o., Moravany

© Grada Publishing, a.s., 2014
Cover illustration © Miloš Mazal

ISBN 978-80-247-5009-5

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-9239-2 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-9240-8 (ve formátu EPUB)

Obsah

Úvod	9
Historie výmluv	11
Výmluva – novinka dnešní doby?	11
Výchova a evoluce	12
Definice, typy a vytváření výmluv	15
Co je výmluva?	15
<i>Nejčastější typy výmluv</i>	19
Motivace k výmluvám	23
Pyramida potřeb	23
<i>Biologické a fyzické potřeby</i>	24
<i>Potřeba bezpečí a jistoty</i>	25
<i>Potřeba sounáležitosti</i>	25
<i>Potřeba úcty, respektu a uznání</i>	26
<i>Růstové potřeby – potřeby seberealizace</i>	26
Strach	27
<i>Strach ze ztráty</i>	27
<i>Strach ze selhání</i>	30
Stereotypy	31
<i>Sociální status</i>	31
Lhaní jako společenský akt	33

Neschopnost začít a vytrvat	35
<i>Pohodlnost a lenost</i>	35
<i>Prokrastinace</i>	36
Netrpělivost	38
Jak vznikají výmluvy?	43
Nerozpletné klubko	43
Jak se vymlouvat?	46
<i>Tipy a triky</i>	47
Jak rozpoznat a zastavit výmluvy ostatních	59
Výmluva je lež	60
Anatomie lži	61
<i>Neverbální projevy</i>	61
<i>Věrbální a hlasové projevy</i>	63
Osobnostní typologie	63
Šest protivýmluvných pravidel	71
1. <i>Určete základní čáru projevu a typ a pozorujte odchylku od normálu</i>	71
2. <i>Vždy pracujte s kontextem</i>	71
3. <i>Vytvořte prostředí důvěry – prostředí pro omluvu</i>	72
4. <i>Buďte jednoznační</i>	74
5. <i>Hrajte si s časem a otázkami</i>	75
6. <i>Vytvořte pocit závazku a apelujte na morální kodex</i>	75
Život bez výmluv	77
Odvaha být sami sebou	78
<i>Odvaha nebýt zdvořilý za každou cenu</i>	78
<i>Odvaha něco ztratit a někde selhat</i>	82
Lítost je signál	83
<i>Hrdinové a tvůrci</i>	85
Akceschopnost	90
<i>Seberegulace</i>	91
<i>Sebedisciplína</i>	93
<i>Nevozte se</i>	96
Cesta potěšení a originality	96

<i>Zábava při práci</i>	97
<i>Re-kreace</i>	97
<i>Autorství a originalita</i>	97
Tahák na závěr	101
Závěr	107
Použitá literatura	109
Užitečné odkazy	111

Úvod

Jsme to, co děláme nejčastěji. Jestli se nejčastěji vymlouváme, pak nejsme tím, kým si myslíme, že jsme. Jsme jenom lháři.

Tolerance k alkoholu je u nás 0 promile, v některých zemích 0,3 promile. Tolerance k výmluvám jako by byla u nás povolena alespoň 1 promile v krvi. Naopak když někdo řekne pravdu tam, kde se přímo nabízí výmluva, většinou to ostatní spíš šokuje.

Kniha *Bez výmluv* je určena všem těm, kteří se často vymlouvají – ať už sobě samým, nebo druhým lidem –, a rádi by se tohoto zlovyku zbavili, protože je brzdí na cestě k osobnímu rozvoji. Je určena také těm, jimž se neustále někdo vymlouvá, aby se jim dařilo odrazet tyto obtížné vymlouváče efektivními kroky, a nemuseli tak ztrácet čas záležitostmi, které jim v životě nic nepřinášejí. A konečně, s velkou dávkou nadsázky je kniha určena jako drobná inspirace pro ty, kteří se vymlouvání ve

svém životě vzdát nechtějí, protože jsou přesvědčeni, že tu a tam je po dobré výmluvě sáhnout třeba. Díky pochopení mechanismu vzniku výmluv lze navíc posílit i užitečné osobní kompetence a dovednosti. To, že část knihy je o tom, jak se výmluva tvoří, má ještě jeden důvod. Abychom se něčeho mohli zbavit, musíme to dobře poznat, pojmenovat a prožít. Zakusit na sobě účinek a vliv výmluvy, abychom zjistili, co nám dává a co nám naopak bere.

Ať se nám to líbí nebo ne, výmluva coby forma lži v životě člověka určitou roli hraje. Podle psychologů pomáhá chránit osobní prostor a vnitřní emoční život. Chybou ovšem je, když začneme lži a spolu s nimi i výmluvy zneužívat, to brzdí náš osobní rozvoj. Nadužívání výmluv

v současné společnosti je hlavním důvodem, proč jsem napsala tuto knihu ve snaze najít návod, jak s výmluvami zatočit.

Kromě teoretických pasáží nabízí kniha přehledná shrnutí kapitol, zábavné ilustrace, otázky a praktická cvičení na zlepšování jednotlivých dovedností, díky nimž budete mít výmluvy více pod kontrolou. Co to obnáší? Stát se znovu schopnými včas rozpoznat, kdy propadáme prokrastinaci, zápasíme s nedostatečnou motivací, stáváme se pohodlnými, věci si příliš zjednodušíme, a brzdíme tak svůj osobní růst svými výmluvami, nebo tím, že akceptujeme výmluvy druhých.

Prosím vás o jedno, nepoužívejte tuto knihu jako záminku, která vás legitimně uvolní od práce či jiné důležité činnosti: „Nemohl jsem přijít včas do práce, protože jsem si četl knihu o výmluvách.“ Používejte ji spíše jako přítele, jenž vám pomůže pochopit, že vymlouvání život efektivním neudělá.

Knihy byla napsána pro všechny, kdo chtějí dělat v životě víc, než jen hledat důvody, proč něco neudělali.

Monika Nevolová

1.

Historie výmluv

Všichni máme po ruce tisíc výmluv, proč jsme selhali, ale ani jeden dobrý důvod.
(Mark Twain)

! Výmluva – novinka dnešní doby?

Možná máte dojem, že výmluvy jsou problémem dneška. Chyba lávky. Výmluvy jsou staré jako lidstvo samo. Za jednu z prvních výmluv by se dala považovat

vytáčka v příběhu Adama a Evy. V Bibli Adam svádí to, že snědl ovoce ze stromu poznání na Evu: „Žena, kterou tys mi dal, aby byla se mnou, mi dala ovoce ze stromu, a tak jsem jedl.“ Eva ovšem na to smečuje výmluvou svojí: „Had, to on mě podvedl, a tak jsem jedla.“ Těmito slovy, jimiž naši prarodiče Adam a Eva odpověděli Bohu, dlouhá historie výmluv mohla začít. Adam a Eva nepřiznali vlastní chybu a přičinění, jejich dětinské zdůvodnění Bůh nepřijal, vynesl nad nimi rozsudek a my ostatní se v tom, řečeno s trochou nadsázky, plácáme dodnes. Bůh byl v pří-

běhu Adama a Evy celkem krutý, protože provinilce za ten prohřešek hned vyhostil z ráje. My dnes celkem pohodlně a shovívavě naopak žijeme v ráji výmluv, a i když nás výmluvy ostatních leckdy rozpalují doběla, žádné vyhoštění se nekoná. S výmluvami ostatních nejen žijeme dlouhodobě v souladu, aniž bychom se vymezili, ale sami po výmluvách saháme častěji než po užitečnějších řešeních.

Než se v dalších kapitolách podíváme na definice a typy výmluv podrobněji, řekněme si obecnou definici výmluvy:

■ **Výmluva je smyšleným důvodem, kterým vysvětlujeme a skrýváme pravý důvod toho, proč jsme něco udělali či neudělali, nebo proč něco udělat nechceme.**

! Výchova a evoluce

Jak se zdá, výmluvy jsou, bohužel, evolučně i výchovně podporovány. Jsme předem programováni použít jako jednu z prvních reakcí výmluvu? Kdo nás učí lži v podobě výmluv používat? Rodiče nám přece od malička vštěpovali, že lhát se nemá, protože na každou lež se vždycky přijde a dočkáme se tak akorát trestu. Jenže to, čeho jsme jako děti posléze svědky, je, že se pak máma i táta snaží o to, abychom nepohlédli jejich vlastní mystifikace – od Ježíška

počínaje po vysvětlování typu „děti nosí čáp a vrána“ a sexuální životem konče. Právě rodiče bývají prvními hereckými vzory, jež nás učí, jak lži v životě začít používat. I to, že je lež odhalena, nás bohužel často nepřesvědčí o změně svého chování v budoucnu. V dospělosti pak navážeme na standard z dětství – při pozdním příchodu do práce je přece snazší vymluvit se na šílený provoz, nehodu, telefonát od tchyně či technickou závadu auta, než se přiznat,